

12 Νοεμβρίου 2021

Άγιος Ιωάννης Ελεήμων, Θαυμαστές οπτασίες

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Τον καιρό εκείνο στην Αλεξάνδρεια ζούσε τον ασκητικό και απράγμονα βίο ένας άνδρας, ονόματι Σαβίνος, ο οποίος διακρινόταν για την άκρα εγκράτεια και την αρετή του. Ο άνδρας αυτός, κατά την ώρα της τελευτής του μακαριστού Ιωάννη του Ελεήμονα, έπεσε σε έκσταση και νόμιζε πως έβλεπε τον Άγιο εξερχόμενο από το Επισκοπείο μαζί με όλον τον κλήρο.

Ο Άγιος κρατούσε στα χέρια του λαμπάδες και πορευόταν στον βασιλέα, προς τον οποίο τον προσκαλούσε ένας άνδρας λαμπρότατος με περιβολή κουβικουλαρίου (θαλαμηπόλου). Μια κόρη δε, πάρα πολύ ωραία, που και ο ήλιος της παραχωρούσε τα πρωτεία του κάλλους του, έχοντας στο κεφάλι της στεφάνι από κλάδους ελιάς, άλλοτε προπορευόταν και άλλοτε τον έπιανε από το χέρι και συμπορευόταν.

Αυτήν λοιπόν την οπτασία είδε ο Σαβίνος και σημείωσε την ημέρα που την είδε. Κατά την εορτή του μεγαλομάρτυρα Μηνά έτυχε να πάνε από την Κύπρο στην Αλεξάνδρεια κάποιοι Κύπριοι. Από αυτούς έμαθε την ημέρα κατά την οποία ο αοίδιμος Ιωάννης εξεδήμησε από τα εγκόσμια για την αιώνια μακαριότητα- διαπίστωσε δε ότι η ημέρα αυτή συνέπιπτε ακριβώς με την ημέρα κατά την οποία είχε δει την οπτασία.

Ένας άλλος άνδρας Αλεξανδρινός, περιβόητος και αυτός για την ευσέβειά του, έβλεπε κατά την ώρα της προς Κύριον εκδημίας του Αγίου την εξής οπτασία: ένα σμήνος πενήτων και ένα πλήθος ορφανών και χηρών, που δεν ήταν δυνατόν να τους απαριθμήσει κανείς, κρατώντας στα χέρια τους κλάδους ελιάς, προπορεύονταν του Πατριάρχη, ο οποίος μετέβαινε τάχα προς τη σύναξη.

Αυτά είναι τρανές αποδείξεις της μέγιστης παρρησίας που είχε προς τον Θεό ο μακαριστός και μεγάλος εκείνος Πατριάρχης, ο Ιωάννης ο Ελεήμων.

Αλλά το μεγαλύτερο και πέρα από κάθε αμφιβολία είναι το εξής:

Κατά τον εορτασμό της μνήμης του θαυματουργού Τύχωνος ετελείτο λαμπρή παννυχίδα στον προς τιμήν του ιερό Ναό, όπου βρισκόταν ο τάφος του αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος. Στην παννυχίδα εκείνη είχε συναχθεί μεγάλο πλήθος λαού.

Τότε λοιπόν συνέβη το εξής θαυμαστό:

Ενώ ψαλλόταν η συνηθισμένη υμνωδία, ο των θαυμασίων Θεός, θέλοντας να κάμει καταφανές ποιας δόξας έτυχε ο κατά το δυνατόν ζηλωτής της φιλανθρωπίας Του, δηλαδή ο επώνυμος του ελέους Ιωάννης, ευδόκησε να αναβλύσουν από το ιερό λείψανό του άφθονα μύρα, τα οποία ανέδιδαν ευωδία ιάσεων.

Όσοι έτυχαν να παρευρίσκονται εκεί, αφού απόλαυσαν τα μύρα εκείνα, δοξολόγησαν με χείλη ευχαριστίας από κοινού τον Θεό, που δοξάζει τόσο πολύ

περισσότερο εκείνους που Τον δοξάζουν. Στον Οποίο και εμείς πρέπει να προσφέρουμε την προσήκουσα ευχαριστία, δοξάζοντας Πατέρα και Υιό και Άγιο Πνεύμα, τη μία σε τρία Πρόσωπα θεότητα και δύναμη, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Από το βιβλίο, «Βίος και πολιτεία Ιωάννου του Ελεήμονος», των εκδόσεων της Αποστολικής Διακονίας, σ. 175-176.

<https://bit.ly/31ZmWcB>